

NOVA GORICA

Šolkan, 19. novembra 1948.

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE ZA GORIŠKI OKRAJ

Leto II. — št. 86.

II. kongres KPS je delovno ljudstvo spremljalo s podvojenim delom in izpolnjevalo obveznosti

Masovno prostovoljno delo na gradilišču Nove Gorice

V čast II. kongresu KPS je Okrajni odbor OF organiziral v nedeljo 14. novembra masovno prostovoljno delo na gradilišču Nove Gorice.

Že v zgodnjih jutranjih urah je bilo na gradilišču veliko razpoloženje, ko so začeli prihajati prvi delovni kolektivi. Med prvimi je prišel na gradilišče delovni kolektiv iz tovarne in okolice Anhovo, ki je štel nad 70 prostovoljnih delavcev. Kmalu za tem so prihajale še ostale delavne skupine iz Grgarskega sektorja, B. d. iz Otlice in Predmeje ter drugih krajev, tako da je delalo kljub mrzlemu vremenu na gradilišču Nove Gorice preko 500 ljudi. Razpoloženje in tekmovalni duh, ki je vladal med skupinami in posamezniki, je jasno kazal razumevanje našega ljudstva do graditve novega političnega, gospodarskega in kulturnega središča — Nove Gorice. Še bolj pa so se vsi zavedali važnosti II. kongresa KPS, ki je obdrževal v tem času delo naše Partije, naše Osobodilne fronte in množičnih organizacij, kakor tudi vso politično, gospodarsko in kulturno problematiko.

Ker so se graditelji zavedali teh važnih dejstev, je delo uspešno potekalo. Če pogledamo delovni kolektiv iz tovarne Anhovo, bomo takoj videli pravo razumevanje do izpolnjevanja svojih obveznosti, saj so v tovarni cementa in salonita svoj letni plan proizvodnje že dosegli. Nič manj se poleg svojih obveznosti niso zanimali za gradnjo Nove Gorice in se z nedeljskim prostovoljnim delom ponovno dokazali ljubezen do naše domovine, Partije in Fronte, ko so se v tako lepem številu udeležili.

Tudi Otlica noče zaostajati. Že v zgodnjih jutranjih urah so čakali kamion, da jih prepelje na delo v Novo Gorico. Skupno s Predmejo so se pripeljali z zastavo in harmoniko ter veselih obrazov takoj šli na delo. Ko je vodja skupine peštel navzoče, jih je bilo iz Otlice 28, med njimi tudi nekaj starejših. Z veseljem so zagrabili za delo ob magistrali in nepretrgano delali še preko polnočnega. »Ne smemo biti zadnji!« se je slišalo med vihtenjem krampov in lopat.

Iz briških vasi je bila najbolje zastopana vas Neblo in okolica. Ob 8.30 je prišlo čez 70 frontovcev zagorelih obrazov polnih veselja in navdušenja. Čeprav so se pripeljali na odprtem kamionu, se za mraz niso veliko zmenili. Razumeli so, da je Nova Gorica važno gradbišče, posebno radi tega, ker nam je bila naša Gorica po krivični meji odtrgana. V njih je vladala misel: »Dežela lahko zgradi mesto, mesto pa dežele ne more!«

Briške vasi se ne zavedajo samo te naloge, ampak so nam lahko za vzgled tudi kmečko-obdelovalne zadruge, ki jih v Brdih ustanavljajo. Iz Vinarsko-sadjarke šole v Vipolžah se je v nedeljo udeležilo 29 učencev in učenc prostovoljnega dela na Novi Gorici in so izjavili, da se bodo še udeležili prostovoljnega dela na tem važnem gradbišču.

Pohvaliti moramo tudi vaščane Zapotoka, ki se niso strašili dve uri dolge poti do vlaka ter s tem doka-

zali, da ni ovir in ne more biti nalog, ki bi jih ne izpolnili v izgradnji socializma.

Med posamezniki je treba pohvaliti posebno staro ženo Mohorič Jožefo iz Lož pri Vipavi, ki je neutrudno delala in izjavila: »Vse, kar sem napravila, sem premalo za našo Titovo Jugoslavijo.« Med najstarejšimi frontovci-graditelji socializma so bili ta dan na gradilišču Nove Gorice tudi 60letna Gerbec Judita iz Zapotoka, Nemeč Marija iz Kromberga in 66letni čestiar Valentinčič Franc, ki so s svojim vztrajnim delom dokazali razumevanje in ljubezen do naše Partije. Novak Milorad, 12letni pionir iz Kromberga, je neprestano delal na svojem mestu in dokazal, da se tudi kot pionir zaveda svoje naloge. Brat mu je padel v NOB, on pa hoče nadaljevati delo. Poleg teh primerov imamo še nešteto podobnih. Izmed okrajnih nameščencev nam lahko služi kot zgled tov. Stih Marija, ki je poleg svojega vestnega

dela v pisarni požrtvovalno delala tudi na gradilišču Nove Gorice.

Doseženi uspehi bi bili brez dvoma še večji, če bi se zavedale obveznosti, ki so jih sprejeli na čast II. kongresu KPS še ostale vasi, pa se nedeljskega prostovoljnega dela niso udeležile. Marsikje na gradbišču je padlo vprašanje: »Kje delajo pa Solkanci?« Takj in podobni primeri nas opozarjajo na pomanjkljivosti dela nekaterih OF odborov, ki polagajo premalo pažnje organizaciji, da bi pravilno prikazali važnost masovnega dela.

Po končanem prostovoljnem delu na Novi Gorici je bila na gradbišču svečana proglasitev udarnikov, podelitev prehodnih zastavic in pohval. Prehodno zastavico si je ta dan osvojil delovni kolektiv iz tovarne Anhovo in frontovska brigada iz Otlice. Pohvaljene pa so bile frontovske brigade iz Zapotoka, s Krasa in z Grgarskega.

V raznih pozdravnih nagovorih je bila izražena neomajna volja graditi našo svobodno domovino ter z delom dokazati vsemu svetu pravilno stališče naše Partije in naših voditeljev na potj v socializem.

Delovni kolektiv cementarne Anhovo je počastil II. kongres KP Slovenije z izpolnitvijo svojega letnega plana

Že dalj časa se je delovni kolektiv tovarne cementa in salonita Anhovo pripravljaj na II. kongres KPS. Posebno so se na ta veliki dan pripravljali člani KP, ki so dali vse sile, da se je med nepartijskimi množicami razvilo pravo socialistično tekmovanje v izvrševanju sprejetih obveznosti, posebno pa za izpolnitev letnega plana v tovarni.

Ob odhodu delegatov na II. kongres KPS se je spontano zbralo pred tovarno preko 150 delavcev, da pozdravijo delegate II. kongresa in da jim izkažejo popolno zaupanje. V imenu delavstva je spregov-

ril tovariš Krasin — org. sekretar partijske organizacije v tovarni Po. zdravil je delegate in jim naročil, naj povedo kongresu o delovnih akcijah in velikih uspehih, ki jih je dosegel delovni kolektiv tovarne v prvem letu petletke, po priključitvi naše Primorske k Jugoslaviji.

Da bi čim boljše proslavili pričetek II. kongresa KPS, so pred vhom v tovarno postavili mogočen slavolok, obrat okrasil z napisi, v lepo okrašen dvorani pa so pripravili na predvečer svečano proslavo, kjer se je zbralo preko 200 delavcev. Nastopil je moški pevski zbor

in recitacije. Tov. Mugerlj Stane — član OSS-a Gorica je podal izčrpen referat o zgodovini in vlogi Partije od leta 1920, pa do danes.

Ob zaključku proslave so delavci odposlali II. kongresu KPS resolucijo, v kateri izražajo dosežene uspehe:

1. Letni plan podjetja so izpolnili 16 dni pred rokom ali 48 dni pred koncem leta.
 2. Obveze za ljudsko posojilo so prekoračili za 37%.
 3. Prostovoljne delovne ure na gradilišču Nove Gorice so prekoračili za 8.06%.
 4. Neopravičene izostanke so znižali na 0.13%.
 5. Znižali so lastne stroške na delavski ekonomiji in obvezo izpolnili 100%.
 6. Akcijo za povezavo s kmeti so prekoračili za 50%.
 7. Letno obvezo prostovoljnih delovnih ur so prekoračili za 28,6%.
 8. Delovno disciplino so dvignili za 1.03%.
- Ob zaključku predkongresnega tekmovanja so sprejeli spet nove obveznosti, ki jih bodo uspešno izpolnili do konca leta 1948:

1. Pripravili bdo še eno delovno akcijo na gradilišču Nove Gorice.
2. Kulturno-prosvetna ekipa bo priredila tri kulturne prireditve.
3. Ekipa strokovnjakov bo priredila še eno delovno akcijo za povezavo z vasjo.
4. V času zasedanja II. kongresa KPS bodo popolnoma izboljšali delovno disciplino.
5. Skrbeli bodo za čim boljšo izvedbo spojitve SKOJ-a z mladinsko organizacijo.

Resolucijo so zaključili tako: »Uspehi našega tekmovanja so najlepši odgovor klevetam Informbiroja in domače reakcije ter dokaz, da smo neomajni v borbi za izgradnjo socializma pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije s tovarišem Titom na čelul«

Ida Berlot

Delavci zbirajo denarne prispevke za stavkujoče rudarje v Franciji

Zaradi zbiranja prostovoljnih prispevkov v pomoč francoskim rudarjem, ki se bore za svoje najosnovnejše pravice, se je v okraju po sindikalnih podružnicah mnogo govorilo o borbi proletariata v Franciji, istočasno pa naši delavci zasledujejo dnevno časopisje, kako se ta borba z uspehom razvija. Ker se delavstvo dobro zaveda, kaj je dolžnost dati tistim, ki še ne uživajo nacionalne in socialne svobode, so pristopili k naravnim akcijam v denarju, da podprejo to borbo.

Razumevajoč težki položaj rudarjev v Franciji, je podružnica Okrajnih nameščencev pri OLO Gorica zbrala 5611 din, sindikalna podružnica Okrajnega magacina pa 2304 din. Tudi podružnica cestarjev za Brda je zbrala 200 din. To je le nekaj številki; akcija je v poslednjem času zavzela širok razmah, posebno pa za časa trajanja II. kongresa KPS in bomo o rezultatih obvestili v prihodnji številki.

Podprimo francosko rudarje, ki se danes na barikadah borijo za svoje osnovne pravice.

Stanje gradbišč združnih domov v goriškem okraju na dan 15. novembra

Pokriti domovi:

1. Dol-Predmeja
2. Trnovo
3. Medana
4. Col
5. Vrtojba
6. Lokve
7. Gradišče
8. Višnjevki
9. Kal nad Kanalom
10. Kanal
11. Ročinj

Pokrivanje strehe:

12. Rihemberk
13. Prvačina
14. Dobrovo
15. Hum-Njivice
16. Sempas

Zidanje nadstropja:

17. Kostanjevica
18. Miren
19. Otlica

Zidanje pritličja:

20. Preserje
21. Vipava

22. Grgar
23. Črnice
24. Osek
25. Renče

Betoniranje:

26. Vogrsko
27. Batuje
28. Ajdovščina

Kopanje temeljev:

29. Selo
30. Šentvid
31. Lozice
32. S. Lokovec
33. Dornberg
34. Gojačevo
35. Kojsko
36. Cerovo

Priprava materiala:

37. Neblo
38. Budanje
39. Čepovan
40. Bukovica
41. Dobravlje

Mrtva gradilišča:

42. Bate-Ravne

Otvoritev mizarske delavnice in začasne gledališke dvorane v Čepovanu

Tudi Čepovanci so počastili II. kongres KPS. V nedeljo 14. novembra so imeli svečano otvoritev mizarske delavnice in začasne gledališke dvorane.

Po zamisli Paglavca Cirila, upravnika krajevnega podjetja »Indes« v Čepovanu so s pomočjo KLO-ja in vseh množičnih organizacij zgradili prostorno poslopje. Delali so požrtvovalno in na poseben način. V stavbi bivše karabinerske vojašnice so zgradili novo poslopje, ne da bi prekiniti delo v spodnjih prostorih delavnice. Graditji so tako rekoč stavbo v stavbi.

V novozgrajeno mizarsko delavnico so namestili moderne stroje in svojo lastno žago venicijanko s tremi listi. Tu bodo izdelovali mizarske izdelke za obnovo Čepovana in

okolice, predvsem pa za nove gradnje.

V istem poslopiju so zgradili tudi začasno gledališko dvorano, ki sprejme lahko ca 400 ljudi. Ta dvorana bo služila Čepovancem za razne kulturne prireditve v teku zimskega časa in vse dotle, ko bo zgrajen zadružni dom z dvorano za ca 1000 ljudi.

Tej slavnostni otvoritvi je prisostvovalo vse prebivalstvo Čepovana in okolice, ki se je navduševalo nad uspehi svojega dela. Dokazalo je tistim poedincem, ki so gradnjo mizarske delavnice in dvorane ovirali, da je ljudstvo, ki ima oblast v svojih rokah zmožno premagati vse težave in pripravljeno častno izvrševati naloge naše Partije in naših voditeljev. **Kenk**

Člani sindikalnih podružnic si pripravljajo drva za zimo

Ker so sindikalne podružnice dobro razumele potrebe delavstva v preskrbi z drvmi v letošnji zimi, so že izdelale nekatere podružnice lepo količino drvi, tako na primer:

Sindikalna podružnica Vozovne delavnice Gorica je izdelala 143,90 kub. metrov, odpeljala pa 128,90 kub. metrov drvi.

Sindikalna podružnica Mehanične delavnice Solkan je izdelala 82 kub. metrov, odpeljala 74 kub. metrov drvi.

Sindikalna podružnica Goriške opelkarne Bilje je izdelala 75 kub. metrov, odpeljala 74,65 kub. metrov.

Sindikalna podružnica Poslovna zveza Šempeter izdelala in odpeljala 56 kub. metrov drvi.

Sindikalna podružnica Obnovitvene zadruge Trnovo je izdelala in odpeljala 28 kub. metrov drvi.

Sindikalna podružnica Obnovitvene zadruge Solkan je izdelala in odpeljala 16,50 kub. metrov drvi.

Sindikalna podružnica Splošno Gradbenega podjetja »Primorje« je izdelala in odpeljala 8,50 kub. metrov drvi.

Vse te sindikalne podružnice so do sedaj skupno izdelale 409,90 in odpeljale iz gozda 286,55 kub. metrov drvi.

V Srednjem Lokovcu in Čepovanu bi morali resneje pristopiti k gradnji zadružnega doma

Danes lahko ugotovljamo, da je velika večina našega ljudstva na vasi spoznala nujnost in potrebo gradnje zadružnih domov. Vendar pa se še največ poedinci, ki se tega ne zavedajo. Nočejo razumeti, da je zadružni dom na vasi gospodarsko, politično in kulturno središče kmetov, kot je »Rdeči kotiček« v tovarnah in podjetjih delavcev.

Srednji Lokovec je bil za časa borbe skoro do tal požgan. Po končani borbi se je tamkajšnje prebivalstvo pridno lotilo obnove stanovanjskih in gospodarskih poslopij, kar še danes nadaljuje. So pa še poedinci, ki v Srednjem Lokovcu nočejo razumeti važnosti gradnje zadružnega doma. Mnenja so namreč, da je treba najprej celo vas obnoviti, ne zavedajo pa se, da bi z zgrajenim zadružnim domom tudi delo pri obnovi uspešnejše potekalo. Graditelji bi imeli tam svoje središče, kjer bi se tudi kulturno izživljali. V zadružnem domu bi imeli prostor za zadrugo, ki je sedaj v dokaj majhnih in neprimernih prostorih, imeli bi dvorano za kulturne prireditve in za sestanke množičnih organizacij, tam bi si uredili štalnico itd. Delo bi bilo vsekakor

uspešnejše na vseh sektorjih in prebivalstvu bi se v večji meri nudilo zdravega kulturnega razvedrila.

Tudi v Čepovanu so nekateri, ki podcenjujejo gradnjo zadružnega doma. Izgovarjajo se na obnovo in se ne zavedajo, da je poleg gospodarskega dvigovanja vasi potreben tudi kulturni dvig prebivalstva. Čepovanu kot centru je vsekakor še bolj potreben zadružni dom, da bi nabavno-prodajna zadruga imela udobnejše prostore in lahko takoj odkupovala od kmetovalcev razne pridelke, kar sedaj ne more zaradi neodgovarjajočih prostorov.

Kako zadružni dom že služi svojemu namenu, lahko vidimo v Dolu Predmeji, kjer imajo svojo mlatilnico, plemenskega bika in razne druge kmetijske stroje, ki si jih posamezni kmetovalci ne morejo nabaviti.

Mnogo imamo še primerov gradilniš zadružnih domov širom našega okraja, ki bi jih lahko postavili za zgled Čepovancem in Lokovčanom. Lahko pa si ogledajo samo ves Trnovo v svoji neposredni bližini, ki je bila za časa borbe med najboljši prizadežani, a ima danes svoj zadružni dom že pod streho. **Metod.**

Naše žene podpisujejo resolucije za ohranitev miru v svetu

Mednarodna demokratična federacija žena je pozvala vse svoje nacionalne sekcije žena, da naj žene povedo v času sedanjega zasedanja organizacije Združenih narodov v konkretno borbo za mir. S podpisno akcijo žene v našem okraju množično podpirajo sovjetski predlog za razorožitev in za utrditev miru.

Po zmagoviti vojni, ki so jo vodili Združeni narodi, je glavna skrb sovjetske vlade in vlad držav ljudske demokracije, da bi Združeni narodi sprejeli sklop, ki bi tudi v resnici in ne samo v besedah zagotovil mir v svetu. Sovjetska zveza je vodila to politiko že vse od svojega obstoja, ker kot socialistična država niti ni mogla voditi druge politike. Njej obstrani stoji naša socialistična država, ki potom svojih predstavnikov na zasedanju resno podpira stremljenja Sovjetske zveze.

Žene v našem okraju dobro vedo kaj je vojna in niso še pozabile žrtev, ki jih je povzročila zadnja vojna, zato se množično vključujejo in podpisujejo resolucije, ki izražajo vso ljubezen in predanost predlogu Sovjetske zveze, ki jo zastopa tovariš Višinski ter podpirajo glasovanje naših delegacij s tovarišem Kardeljem na čelu, obenem pa protestirajo proti nakanam svetovnega imperalizma, ki je hujskač novih vojnih grozot.

V borbi za mir so naše žene imele preko 100 masovnih zborovanj in je do danes okrajni odbor AFZ sprejel 109 resolucij s 8305 podpisov. Ta številka nam jasno dokazuje, da ni sile na svetu, ki bi lahko strla pravično borbo vseh demokratičnih držav na svetu, kakor borbo vsega zatiranega ljudstva v kolonialnih in polkolonialnih državah.

Jesenska setev se zaključuje

Letošnjo jesensko setev je precej oviralo deževje. Zavleklo pa jo je tudi pomanjkanje traktorjev, ker so bili ti odposlani v Makedonijo, kjer so ogromne površine žitornodne zemlje čakale na oranje. Traktorji, ki so ostali »USTROJU«, ne morejo vsega in v prvi vrsti orjejo zemljo kmečko obdelovalnih zadrug.

Kmetje morajo orati največ z vprežno živino. To seveda gre bolj počasi, a če združijo več vprežne živine skupaj in si med seboj pomagajo, je tudi to delo bolj uspešno. Lep primer takega dela so nam pokazali člani kmečko-obdelovalne zadruge v Dobrovem, kjer so združili vseh svojih 27 volov in skupno odšli na njive. Tam je bilo oranje in setev kaj kmalu končana. Z istim načinom pristopajo k delu tudi v drugih kmečko-obdelovalnih zadrugah, kjer je onemogočeno traktorsko oranje.

Težave pri letošnji jesenski setvi

smo imeli tudi glede semen, ker ga nismo imeli v zadostni količini. Več na semena se je delila le proti zamernjavi. V bodoče upamo, da teh težav ne bo več, ker bodo kmečko-obdelovalne zadruge pridelovale vedno več dobrega semena.

Da setev ne poteka povsem v redu, so krivi tudi nekateri KLO-ji sami, ker ne pošiljajo rednih poročil, ker ne smatrajo evidence za najvažnejši pogoj planiranja. Poverjeništvu za kmetijstvo ne more vedeti za potrebe posameznih kmetovalcev in ne more pravilno usmerjati potek setve v okraju, če mu tega ne javijo KLO-ji.

No, kljub vsem težavam in pomanjkljivostim se jesenska setev bliža svojem zaključku. V goratih predelih, kjer se je setev najprej izvršila, prva žita že zelena. Na Krasu, v Vipavski dolini in Brdih pa se sedaj, ko se je vreme nekoliko ustalilo, setev zaključuje.

O naši sadjereji

V mesecu oktobru je ministrstvo za kmetijstvo LRS sklicalo v Solkanu konferenco vseh naprednih sadjarjev Slovenskega Primorja, kot predpripravo za širšo konferenco, ki se bo vršila novembra v Mariboru. Tej konferenci je prisostvoval tudi predsednik ministrstva za kmetijstvo LRS Koprivnik Vladimir, predstavnik Znanstvenega inštituta iz Maribora, direktor Državnih posestev Slovenskega Primorja tov. Vidmar in upravnik Kmetijske šole iz Lož pri Vipavi.

Glavni namen te konference je bil razdeliti Slovensko Primorje na klimatična področja in določiti vrste sadja, ki se bodo tu gojile.

Kraško-planinski predel bo obsegal okraja: Il. Bistrica, Postojna in delno Sežano. Tu se bo gojilo 65% jaboln zimskih in jesenskih (šamponke, jonatan, goriške sevke, bobovec in zlata parmena), 6% hrušk (dekanke zimске, moštice in tepkel), 25% sliv domačih in bosanskih ter 4% orehov in lešnikov.

Primorski predel bo obsegal goriški in delno sežanski okraj, v katerem se bo gojilo 25% češenj (kozanke, cepljenke ali vipavke in tarčentarcel), 30% breskev (majni cvet, amzden, zmagovalka, triumf admiral,

vardelj, olton, sostra podsobotinka, simpovan, hale in alberta), 14% hrušk (soška rapa, košja, viljanka triumf), 12% kark (kolina, majlone in markezel), 8% kostanja, 2% marelic, 5% sliv, 2% jabolk in 2% smokev.

Alpski predel bo obsegal okraj Tolmin in delno Idrijo. Tu se bo gojilo 75% jaboln zimске vrste (goriške sevke, masanger, holandski robač in bobovec), 10% hrušk ranih trebišank in tepk ter 10% orehov.

Konferenca je tudi določila kraje, kjer se bodo ustanovile drevesnice in sicer: V Ozeljanu, Il. Bistrici in Idriji. Tu se bodo gojila sadna drevesca, ki bodo potem dodeljena sadjarjem širom Primorja.

Naša sadjereja zavzema po količini pridelkov prvo mesto v Sloveniji. Stremeti pa moramo za tem, da bo tudi kvalitativno vzor vsem drugim okrajem, zato jo moramo stalno izboljševati, jo ščititi pred različnimi škodljivci, posebno pred ameriškim kaparjem.

V tednu čiščenja in škropljenja sadnega drevoja naj sleherni zaveden frontovec sodčuje, da bo v prihodnjem letu na domačem in tujem trgu čim boljše in čim več našega sadja. **K. F.**

Razpored popisovanja obveznic 3% posojila Narodne osvoboditve, 5% posojila Svobode in začasnih potrdil

Obveznice in začasna potrdila se bodo registrirale, in sicer:

od 15. do 20. novembra v Solkanu na sedežu OLO;

od 22. do 23. novembra v Kostanjevici na Krasu na sedežu KLO;

od 22. do 27. novembra v Ajdovščini v podružnici Narodne banke.

Vsi oni, ki iz kakršnihkoli vzrokov niso papirje registrirali v času od 8. do 13. novembra na sedežih Dobrodo, Kanal, Čepovan, naj to storijo v gornjem času in sedežih.

V borbi za plan se bodo frontovci jeklenili

Ko izvajamo naš polletni plan, se brez dvoma postavlja pred nas vprašanje delovne sile. Sedaj se jasno vidi, da ni vzrok za neizpolnitev plana pomanjkanje materiala v nekaterih vejah našega gospodarstva, temveč prvenstveno v pomanjkanju delovne sile.

Da bi na čim uspešnejši način rešili to vprašanje, je naloga vseh frontovskih organizacij širom našega okraja, da konkretno pristopijo k organiziranju vse razpoložljive delovne sile, ki se v našem okraju še nahaja, posebno sedaj, ko so poljska dela končana. Ta brigada, ki se sedaj organizira, je posebna brigada, ki bi delala na gradilišču Nove Gorice en ali dva meseca ter so člani, ki sestavljajo to brigado, pla-

čani. N. pa samo to, pač pa bodo člani Fronte in drugi ob tej priliki imeli možnost dvigniti svoje znanje bodisi na gospodarskem, političnem in kulturnem področju in se tako usposobiti, da bodo lahko opravljali odgovorne funkcije, ko se vrnejo na svoje domove.

Formiranje te brigade se začne v ponedeljek 22. novembra 1948.

Z organizacijo posebne brigade se bodo vrste Osvobodilne fronte še bolj širile in organizacijsko krepile. Pokazali bomo, da smo sklepe V. kongresa KPJ in II. kongresa KPS pravilno razumeli in z našo delovno akcijo odgovorili na vse neresnične kleвете napram našim najvišjim voditeljem in našemu delovnemu ljudstvu.

K. A.

Kako gradimo Novo Gorico

Vlak drvi po soteski, med strmimi pobočji naše osvobodjene Primorske. Tunnel se vrsti za tunnelom. Ob progi pa se nekaj časa levo, nekaj časa desno vali bistra Soča. Iz vlaka se čuje zanosna pesem brigadirjev, ki z veselim očmi in radostnim obrazom opazujejo pokrajine okoli sebe. Vse jim je novo — strma pobočja, krasna zelenkastomodra barva Soče, vasi in ljudje, kajti večina med njimi se prvič pelje po tej progi.

Odločili so se, da žrtvujejo dva meseca počitnic svoji domovini, da pomagajo pri gradnji novega centra naše Primorske, socialističnega mesta, Nove Gorice. Prišli so na pomoč primorskemu ljudstvu, ki hoče dati primeren odgovor imperialistom in pokazati, da ga ne bo nič ustrašilo na poti, ki jo hodi skupno z vsem jugoslovanskim ljudstvom. V vseh ljudskih republikah so se formirale brigade in prišle na pomoč bratom Primorcem. Prišle so z zavestjo, da pomagajo ljudstvu, ki se je čez 20 let borilo proti fašizmu za dosego svojih človeških pravic, ljudstvu, ki se je tudi za časa NOB borilo v prvih vrstah.

Ozrno se sedaj zopet nazaj in opazujemo dalje pot in delo ene izmed mladinskih brigad, ki gre na gradnjo Nove Gorice.

Vlak vozi dalje čez obnovljene mostove, skozi junaške primorske vasi, ki so vsaka zase mnogo doprinesle k naši osvoboditvi in zmagi. To nam pričajo še ostanki ruševin, že obnovljeni mostovi itd. Tu je zadajal primorski partizan udarec za udarec italijanskim in nemškim fašistom, kljub barbarskemu nasilju, ki ga je izvajal nad primorskim ljudstvom.

Vsi brigadirji se gnetejo pri oknih vagonov. Le kaj je to? Pravkar smo zavili okrog ostrega ovinka in že se peljemo čez solkanski most. Šestdeset metrov pod nami šumi Soča, v daljavi pa se vidi kot na dlani Gorica, ki je še sedaj v rokah tujcev. Ko tako opazujemo še nepoznane kraje pred seboj, vlak počasi zapelje na goriški kolodvor. Tu nas že čakajo brigade, ki so že delj časa na gradnji Nove Gorice. Čujejo se veseli vzkliki, med pesem se pomešajo parole: »Hočemo graditi Novo Gorico — za Tita — za narod — za Partijo — naprej — hura!« Čuje se skandiranje: »Tito — Partija — Tito — Staline« itd. To navdušenje, ti vzkliki so obenem imperialistom onkraj meje in odgovor krivičnim obtožbam, ki jih je Informbiro vrigel pred naše narode, češ, da je linija naše Partije zgrešena, da se naše vrhovno vodstvo oslanja na zapadne imperialiste.

Brigada je odkorakala v taborišče v strunnem redu ob spremljavi harmonik in vesele pesmi navdušenih brigadirjev.

Mrak je že. Obrisi stare opekarnice in ogromnega dimnika, kjer so nastanjene miladinske delovne brigade, se rišejo v nebo. Na vrhu dimnika plapolja v lahнем vetriču zastava s petokrako zvezdo. Ura je pol petih zjutraj. Po opekarni, ki je preurejena v taborišče se začujejo veseli zvočki harmonike, vmes pa kliči dežurnega, ki budi brigadirje in jih poziva na jutranjo telovadbo. Pred par minutami še kot izumrlo se spreminjajo taborišče v pravo mravljišče, brigade tekmujejo med seboj katera bo prva v zboru za telovadbo. Četrť ure na telovadbo, da

se prebudiš in izravnaš premrle ude, nato pa na umivanje. Po hodnikih in prostorih vse vrvi. Najpridnejši so že popravili svoje postelje in čakajo dežurnega, da da znak za zajtrk. Po zajtrku odide brigada na delo. Vsak ima že svoje orodje. Sledi še dviganje zastav in objasnitev dnevnega delovnega dela brigade, nakar odkoraka brigada za brigado na delo. Ene delajo na regulaciji Ko-

reana, druge pri gradnji lesnega kombi-

nata ali stanovanjskih blokov, nekatere pa na obhodni cesti ali pa na magistrali. Naša brigada je zaposlena pri gradnji stanovanjskih blokov. Ako se ozreš z enega izmed okoliških gričev na gradilišče, se ti zdi kot da gledaš na mravljišče — vse vrvi in dela, vse tekmuje med seboj kdo bo boljši. Tam slišiš dve trojki, ki se kosata, katera bo zvozila več samokohnic in izkopala več zemlje, na drugi strani različne skupine pri vagončkih, ki se ravno tako kosajo, katera bo izpeljala in izkopala več zemlje. Na blokih tekmujejo kdo bo bolje zidal, katera trojka bo zvozila več opeke, malte ali betona. Tako je vsak dan. Borba za dosego plana in obveze in dalje borba za prekoračenje plana.

Po končanem delu se brigade vesele svojih uspehov vračajo domov s pesmijo na ustih. Spet odmeva po prostrani kromberški ravnini pesem graditeljev Nove Gorice vkljub imperialistom onkraj meje. Ko pridejo brigade domov se umijejo in kosijo, nakar grede zadovoljni in utrujeni vsi na počitek. Dve uri počitka in zopet je vse na nogah. Tu vidiš vaditi pevski zbor, tam folklorno skupino, znanstveni krožek, študijski sestanek. Zopet tekovanje kdo bo boljši. Kulturno prosvetno delo zamenja fizkultura. Na igrišču se uri vsak v svoji disciplini, vsak pa si hoče osvojiti fizkulturno značko. Vsak hoče biti prvi in nihče zadnji. Vsak

Življenje v DID-ih

Z ustanovitvijo dveh domov igre in dela se je v našem okraju omogočilo mnogim materam zaposlitev in s tem se je tudi mamskateri družini izboljšal ekonomski položaj. Pa ne samo to, matere so sedaj brez skrbi ter se dobro zavedajo, da se njihovi malčki ob igri tudi vzgajajo ter navajajo k delu, katero bodo v poznejših letih vzljubili in cenili. V domu je našim malčkom mnogo lepše kot doma. Kje pa je v družini toliko vrstnikov in kje utegne mamica pripovedovati toliko lepih pravljic? Ko se teh naveličajo, se pa igrajo na obširnem igrišču, s katerega jih nihče ne odganja. Ko prične mraz in zunaj dežuje, se nadomesti dvorišče z veliko prostorno igralnico. Prav nič jih ne moti ne dež ne veter. Tu je neboj igrač, katerih ne bi mogel imeti doma nihče. Preveč bi stala, pa če bi dal denarce mamica, atek, strici in tete ter vse sorodstvo, jih ne bi imeli. Mamice so zelo zelo dobre, vendar tovarišice nič manj. One imajo dovolj časa da se z otroci igrajo ter so tako dobre, da se kar neradi poslavljajo popoldne od njih.

Iger bi se otrok tudi naveličal, pa če bi bile še tako lepe in privlačne. Otroški molk in krik, ki se včasih razlega, prav naglo utihne, kadar se preide k delu. Kdo pa ne bi utihnil, ko dobi svinčnik v roko in papir, na katerega se da narisati vsemogoče

predmete. Kljub temu, da danes ni vsega na pretek, so s. uprave domov vendar omislile in dobile potreben papir, s katerim pa pridno varčujejo.

Igranje in delo brez vsakega okrepčila bi bilo vendar prehudo. Morali bi k mamicam na malico in pa kolo. Toda tega jim ni treba kuharice so že preskrbele okrepčila za lačne želodčke, po katerih segajo hlastno naši najmlajši. Vzgojiteljica jih kot vselej tudi pri delu navaja na snago in red. Nihče ni trmast vsak se pokorava skupnim predpisom — saj bi ne kazalo biti v posmeh vsemu kolektivu. In kako? v domu vse tekne — vsaka stvar je boljša in slajša kot doma.

Izraz zadovoljnosti in veselja je predvsem pesem. Te se prav pridno poslušujejo. Tudi deklamiranju posvečajo dovolj pažnje.

Čas dnevnega bivanja v domu je odbrzel in otroci se izročje mamicam v varstvo. Toliko novega so doživeli njihove glavice in staršem lahko toliko pestrega povedo. Naslednjega dne se prične zopet veselo življenje igre in dela pod smotnim vodstvom trudečih se vzgojiteljic.

Tako raste naš novi rod v popolni svobodi — lepši bodočnosti nasproti. Naša dolgoletna borba ni bila zaman — za namj prihaja kader, ki uživa sadove te borbe

si želi čim prej pripeti na prsi znak fizkulturnika — znak sposobnega branitelja domovine. Tam ob strani igrajo brigadna moštva v odbojki tekmo za naslov prvaka sekcije, enako nogometna moštva, na travi vadijo telovadec za zaključni nastop, v sobah pa zamišljeno vodijo borbo šahisti.

Druge je bila v dnevnem programu predvojaška vzgoja. Mladinci in mladinke brez razlike hočejo znati ravnati z orožjem. Hočejo biti večji v vojni tehniki, da bodo lahko branili svojo ljubljeno domovino. Kje v senci je zbrana cela brigada in njen komandant resno razpravlja z brigado o težkočah in problemih v delu, vsi z eno in edino željo, dati v tem času čim več od sebe v korist ljudstva.

Tako poteče dan. Ob večerji poslušajo brigadirji zvočne oddaje glavnega štaba. Poslušajo o svojih uspehih tekem dneva in ravno tako o neuspehih. Vsak dobi nasvet, kaj mu je storiti. Po kratkem zabavnem programu, ki sledi, ali po prireditvi brigade in bratskem kolu z brigadami našega juga, se podajo vsi na počitek, da si zbero sile za naslednji dan.

Socialno stanje učiteljstva se zboljšuje

O delu in nalogah učitelja tokrat ne bomo govorili. Te vsak prav dobro pozna. Niso majhne a vendar izvedljive. Pa jih naši učitelji tudi v polni meri izvajajo. Velika večina učiteljstva je delala in dela še danes pod zelo težkimi okolnostmi. Kljub neroznotnemu gmočnemu položaju. Nekaj ljudi je odpadlo iz učiteljskih vrst, to so predvsem oni, katerim je materialna plat najvažnejša. Zvesti svojemu poklicu so pa ostali oni, ki so se zavedali važnosti vzgojnega dela ravno v času graditve socializma ter so istočasno imeli popolno zaupanje v ljudsko oblast, kateri je cilj dvig življenjskega standarda širokim delovnim množicam. Po zaslugi našega delavca, ki je s svojim neumornim delom stalno presegal in presegala plan, se je že letos omogočilo vidno izboljšanje položaja našemu učiteljstvu in ne beg iz učiteljskih vrst ter pomanjkanje učiteljstva kot je danes mnenje mnogih. Tisti, ki še vedno stoje ob strani ter s svojim nedelom zaman skušajo slabiti naš položaj, prav gotovo učiteljstvu in ostalim položaja niso izboljšali.

Vse bolj pristopamo k načelom demokracičnega nagrajevanja ter so v tem smislu izšle uredbe tudi za učiteljstvo. Nezasedene šole v gorskih predelih, ter predelih, ki so od železnice in avtobusnih prog oddaljene, so nam pokazale, da se jih vsak otresa, ker so življenjski pogoji težji učiteljstvu na teh šolah bo prejemale od aprila dalje nagrade od 500 do 1000 din mesečno. Na enoddelčnih in drugih šolah, kjer uči učitelj ves dan, bo za vsako naduro prejel din 50 od septembra dalje. Za izredno požrtvovalno in uspešno delo bo lahko prav tako vsak prejel primerno denarno nagrado. Nadalje se bo še posebej nagradilo one, ki poučujejo nad 60 otrok v razredu.

K tem izboljšanjem, ki so že v veljavi, lahko pričakujemo v kratkem še nadaljnja izboljšanja kot ukinitve 15 % odbitka od osnovne plače učiteljev pripravnikov.

S tem načinom nagrajevanja bomo lahko nagradili vse ono, predvsem mlajše učiteljstvo, ki je vzdržalo v učiteljskih vrstah, ki je vzdržalo na najtežjih mestih s plačo 2.975 din. Danes bo lahko tak učitelj prejel preko 6.000 din mesečno. Z nagrajevanjem smo istočasno zagotovili v gorskih predelih učitelja, kajti pouka potrebni so otroci povsod in ne samovj dolni, kjer so povoljniji življenjski pogoji.

Serb naših oblastj za učiteljstvo naj se prenese tudi na KLO-je, ki naj prav tako izpolnijo dolžnosti, katere imajo napram šoli in učitelju. Učitelj dobiva v naši socialistični družbeni ureditvi vse bolj in bolj vidno in svojem delu primerno mesto, mesto kot ga ima danes učitelj v SZ.

Z onstran meje

V občinskem svetu v Gorici „ni vljudno in na mestu“ govoriti slovensko

Preteklo soboto je bilo v dvorani na goriškem gradu prvo zasedanje novega občinskega sveta. Po kratkem otvoritvenem govoru svetnika dr. Baresija, ki je tudi vodil zborovanje, se je že odražalo vse, kar je v škodo demokratičnih Slovencev v Gorici. Na primer »Zgodovina, umetnost, gospodarstvo in zemljepisni položaji vežejo nerazdružljivo to zemljo k naši domovini«. Ker je bilo na galeriji kakih dvesto kričačev, se ne moremo čuditi, da so po tej demagoški frazi isti odgovorili s klici: »Živela Italija« in ploskali.

Po izvolitvi treh skrutinartorjev je prišla na dnevni red prva točka seje, to je overovljenje novih svetnikov, za tem pa volitve novega župana. Volitve so bile tajne z listki. Od 40 prisotnih je izvolilo 25 demokristjana Bernardisa, 7 se jih je vzdržalo glasovanja, 8 pa jih je oddalo prazne glasovnice.

V nadalje je prosil za besedo zastopnik DFS tovariš Paglavc. Svoj govor je začel v slovenščini, kar je povzročilo na galeriji vpitje, žvižganje in psovanje slovenskih zastopnikov v občinskem svetu. Kljub temu, da je predsednik Baresij dajal z zvoncec znak za mir in zagrožil, da bo dal izprazniti dvorano, se razjarjeni šovinisti kljub temu niso umirili. Tovariš Paglavc je s svojim govorom nadaljeval in med drugim dejal:

»Gradovj so bili strah našega ljudstva. Danes, ko so nam naši volivci odprli vrata v to zgodovinsko poslopje, iz katerega je našemu ljudstvu doslej prihajala le sužnost in ker se je Italija vsaj formalno spremenila v demokratično državo, pričakujemo, da boste vi gospodje svetniki, razumeli naše težnje in naše potrebe ter ne boste še nadalje zamenjali naše okolice. Mi imamo pozitiven program in hočemo, da bo naše delovanje v tem zboru kon-

struktivno (zaradi poverjenja na galeriji, žvižganja in žaljivk je svetnik Paglavc moral s povzdignjenim glasom zaključiti). Pozdravljam novega župana tudi v imenu Demokratske fronte Slovencev in pričakujemo od njega pravičnega postopanja z vsemi someščani.«

Skoro vse besede so utonile v rjovenju besnečih šovinistov, tako da jih ni bilo mogoče popolnoma razumeti. Stalni medklic o fojbah, ščavih, o deportiranih in nešteto najbolj ogabnih psovok je bilo izraz vsega, kar bodo morali Slovenci v svoji borbi za najosnovnejše pravice še priboriti. Po govoru je Baresij tovarišu Paglavcu ironično pripomnil, češ, da je pokazal premalo politične taktičnosti govornika, ko je govoril v slovenskem jeziku, češ, da se nahajamo v težkih trenutkih in da bo govor slovenskega zastopnika razburil duhove sedaj, ko se že kažejo znaki političnega pomirjenja.

Vsi Slovenci v Gorici in okolici pa to sodelovanje najbolje poznajo, saj so jih nad 25 let zatirali rimski oblastniki ter jim kratili najosnovnejše človečanske pravice. Težko je tudi razumeti, zakaj naj bi govor izvoljenega občinskega svetnika v njegovem jeziku razburjal tiste ljudi, ki niso zaslepljeni od najbolj grobega šovinizma.

Pri nadaljnjih volitvah občinskih odborov je glasovalni stroj deloval brezhibno. Naravno je, da Slovenci niso vzel v obzir v kakšno odborovno mesto, pa čeprav je DFS po številu glasov na tretjem mestu, in so dobile celo stranke na četrtem, petem in šestem mestu po enega odborovnika. Dr. Baresij se v tem momentu ni zavedal, kar je malo prej govoril o lojalnosti in pravičnosti in je bil to njihov praktični primer razumevanja sodelovanja s Slovenci.

FIZKULTURA

JESENSKI CROSS

Do sedaj so izvedla jesenski cross še samo TD Renče, Čepovan, Anhovo in Solkan, v katerih je skupno s pionirji sodelovalo 110 fizikulturnikov.

Najboljše je izvedlo jesenski cross TD Renče, kjer se ga je članstvo stodontotno udeležilo. Tudi v Čepovanu je bila udeležba precej številna. Slabo pa je bil cross organiziran v Solkanu in Anhovem, kjer se ga je udeležilo le majhno število članstva. Krivdo je pripisati posameznim članom društva, ki so se premalo zanimali da bi cross bolje uspel.

Graje pa so vsekakor vredna vsa Tolovadna društva, ki crossa še niso izvedla.

TEHNIČNI REZULTATI

TD Renče

Pionirji — 600 m: 1. Merljak Samuel 3 sek., 2. Mozetič Lado 3,15. 3. Mikluš Silvan 3,30.

Mladinci — 1000 m: 1. Fajt Bogomil 4,1. 2. Vižentin Svitoslav 4,6. 3. Turel Branko 4,10.

Člani — 2000 m: 1. Krpan Vladimir 9,2. 2. Arčon Vladimir 9,5. 3. Pahor Bogdan

Mladinke — 800 m: 1. Besednjak Marija 3,45. 2. Štepančič Dolores 3,50.

TD Čepovan

Pionirji — 600 m: 1. Plesničar Ciril 4. 2. Plesničar Joško 4,10. 3. Ličen Mirko 4,50.

Mladinci — 1000 m: 1. Kofol Štefan 4. 2. Šavle Alojz 4,55.

Člani — 2000 m: 1. Podgornik Anton 8,15. 2. Šavle Ivan 8,40. 3. Černe Milan 9,40.

Pionirke — 500 m: Ušaj Jeli 4,35. 2. Trušnovc Ana 4,35. 3. Ličen Jožica 4,35.

Mladinke — 600 m: 1. Gruden Iva 3,15. 2. Plesničar Marija 3,40.

Članice — 800 m: 1. Bremec Pavla 5,10. 2. Kofol Mirica 5,20. 3. Jermol Vera 5,25.

Potek revizije delovnih knjižic

Dne 11. novembra se je pričela revizija delovnih knjižic. Državna in združna podjetja se držijo postavljenega plana in dostavljajo knjižice v revizijo točno ob dnevih, ki so zanje določeni. Le uprava Kmetijske zadruge v Vipolzah in mnogo privatnih podjetij ne smatrajo revizijo delovnih knjižic za važno in se ne držijo rokov ter s tem ovirajo plansko delo Poverjeništvu za delo. Tudi nekateri KLO-ji vodijo premalo kontrole nad podjetji v svojem območju, da bi pra-

vočasno dostavljali delovne knjižice v revizijo, čeprav so za to zadolženi.

Ponovno obveščamo vse delodajalce državnega, združnega in privatnega sektorja, da takoj dvignejo prijave za revizijo delovnih knjižic in iste skupno s knjižicami dostavijo Poverjeništvu za delo ob določenem dnevu.

Vsi zamudniki in oni, ki eventualno niso bili obveščeni, naj se javijo k reviziji 26. in 27. novembra 1948.

Iz pisarne Poverjeništvu za delo pri OLO Gorica.

TD Anhovo

Mladinci — 1000 m: 1. Komuzzi Lino 4,20. 2. Kralj Izidor 4,23. 3. Valentinčič Zdravko 4,30.

Člani — 2000 m: 1. Konjedic Pavel 8,50. 2. Medvešček Andrej 10,15. 3. Stanič Jožef 11,01.

Mladinke — 600 m: 1. Gorjanc Palmira 2,40. 2. Stanič Marčela 2,57. 3. Boltar Palmira 2,59.

TD Solkan

Pionirji — 500 m: 1. Maden Guido 1,40. 2. Bratina Marjan 1,42. 3. Jug Vladimir 1,45.

Mladinci — 1500 m: 1. Pucelj Anton 6,59. 2. Komelj Jožef 7,12. 3. Pribon Anton 7,17.

Mladinke — 800 m: 1. Gomišček Berta 2,15. 2. Pregelj Dragica 2,16. 3. Kavaca Tatjana 2,30.

Nogomet

Gorica — Postojna 3:1

Preteklo nedeljo je bila na igrišču v Šempetru odigrana nogometna tekma za prvenstvo II. slovenske lige med domačim moštvom iz Šempetra in moštvom iz Postojne, ki se je končala z zmago Gorice.

Že takoj v začetku igre skuša eno kakor drugo moštvo priti v vodstvo, kar pa je uspelo po hitri in borbeni igri Postojni, ki pa ni znala izkoristiti lepih prilik za gol. Šele v osem-

zelo dober, ni bil kos dobri obrambi Gorice.

Igralci Gorice niso pokazali svoje prave igre razen obrambe, ki je bila na terenu najboljša.

Sodnik je pred 1000 gledalci sodil tekmo pomanjkljivo.

Rezultat nogometne tekme Ajdovščina-Vipava: Volga 1:1.

najsti minuti pošlje igralce Gorice žogo v lastno mrežo, tako da je bila Postojna po tem голу v vodstvu. V tridesetj minuti pa je po lepem prodoru uspelo Korparju Ladofu zabiti prvi gol za Gorico. Do konca prvega polčasa so bili vsi napadi enega kakor drugega moštva brez uspeha.

V drugem polčasu je prešla v napad Gorica in je zopet Korparju v deseti minuti uspelo zabiti drugi gol. Po tem голу pa je igra postala še bolj borbena in so zato obe obrambi imeli precej dela. Kljub temu je Postojna v 38. minuti morala kloniti, ker je Korpar Branko v 38. minuti dal poslednji gol za Gorico. Še par nevarnih prodorov obeh moštev je stopnjevalo napetost igre, ki pa niso bili več odločilnega pomena.

Moštvo Posotojne je igralo dobro, opaziti pa je bilo, da ni v moštvo prave povezane. Čeprav je bil napad

POPRAVEK

Na članek pod naslovom »Osmo kmečko - obdelovalna zadruga v Goriškem okraju«, ki je bil objavljen v »Novi Gorici« z dne 12. nov. 1948, števil. 35, Vas moramo opozoriti na pomoto.

V tem članku stoji namreč, da je bila ustanovljena VIII. kmečko-obdelovalna zadruga v našem okraju v Šmartnem, kar pa ni točno. VIII. kmečko-obdelovalna zadruga je bila ustanovljena v Snežatnem pri Kojškem in se imenuje po padlem borcu Albertu Milošu. V Šmartnem pa se vrše šele priprave za ustanovitev kmečko-obdelovalne zadruge.

Lestvica prvenstva

1. »Volga«	6	4	2	0	27:7	10
2. Ajdov-Vipava	6	3	3	0	9:2	9
3. Gorica	6	3	2	1	23:5	8
4. Tolmin	6	3	1	2	18:15	7
5. Sežana	6	2	2	2	26:17	6
6. Divača	6	1	0	5	6:30	2
7. Miličnik	6	0	0	6	4:37	0

Lestvica ni še dokončno verificirana, ker je preživ Ajdov-Vipava: Gorica še v rešitvi.

Ali si že naročnik našega glasila OF »Nova Gorica«?

PREKLIC

Perko Peter iz Solkana, ulica IX. Korpusa št. 257, je bil 15. novembra ponoči, na poti iz kavarne v Solkanu izgubil denarnico s vsoto 1000 dinarjev, osebno izkaznico, izkaznico koleša št. 2273 ter druge važne listine.

Poštenega najditelja naproša, naj denarnico z dokumenti proti dobri nagradi vrne, v obrajnem primeru pa dokumente proglašja za neveljavne.

PREKLIC

Vidrih Marija, rojena 12. januarja 1. 1922 v Slapu pri Vipavi št. 11 in bivajoča istotam, proglašja za neveljavno svojo osebno izkaznico.

PREKLIC

Gregorič Albert pok. Leopolda, rojen 27. aprila 1904 v Prvačini in istotam bivajoč št. 99, proglašja za neveljavno svojo osebno izkaznico, izdano od KLO-ja Prvačina ter svojo člansko izkaznico OF.